

[Bernhard Baunsgaard]

til her at belyse lidt, hvad det er, vi har ønsket.

Der er to slags flygtninge. For det første de internationalt godkendte; det er dem, man kalder konventionsflygtninge. Det er, hvis man forfølges, f.eks. fordi man har en forkert hudfarve efter magthavernes mening, fordi man har en forkert politisk holdning, eller fordi man f.eks. har en forkert politisk tro. Det er den ene slags, og dem har man sikret ved udformningen af § 48.

For det andet er der de facto-flygtningene. Det er dem, som vi i Danmark synes hører ind under flygtningebegrebet, men som ikke er godkendt internationalt. Der kan i de forskellige lande være forskellige ting, man godkender som flygtningegrund. Her i landet godkender vi f.eks. nægtelse af militærtjeneste, og jeg forstår efter den diskussion, som er blevet ført med hr. Ole Espersen, at det i administrationen vil være umuligt ikke fortsat at godkende militærtjenesten som gyldig grund. Men hvad med de andre?

Jeg skal her ikke trætte Tinget med at nævne alle de grunde, som vi godkender, men der er ét forhold, som jeg dog beder om at man tager stilling til, før man stemmer, og jeg spørger hr. Ole Espersen: vil homoseksuelle og lesbiske fortsat kunne falde ind under begrebet flygtning, eller er de udelukket for fremtiden? Kan de få samme stilling som militærnægtere?

Helt væsentligt for os har det været, at Danmark ikke bringer sig i den – jeg ved ikke, hvilket udtryk jeg skal bruge – helt uholdbare situation, at man ikke vil give et menneske, der skal afvises eller udvises, lov til at drøfte sin situation med Dansk Flygtningehjælp. Dansk Flygtningehjælp har, når jeg har spurgt dem, erklæret sig parat til at stå på vagt i lufthavne og ved grænsen.

Dansk Flygtningehjælp er Højkommissariatets repræsentant i Danmark. Jeg forstår ikke, at man fra forligspartiernes side ikke kan bøje sig på dette punkt. Det er et punkt – det vil jeg gerne understrege – som ikke har været rejst før, og som man derfor ikke har kunnet tillægge den betydning, som det efter vor opfattelse har.

Jeg gør igen opmærksom på et land som Holland, der er meget restriktivt af vel rimeligt forståelige grunde, fordi der er så mange molukker fra de tidligere kolonier, men dette problem med, at Danmark skulle nægte at

gøre det, som dog Holland gør, er et problem, der er dukket op i de sidste dage. Det er så væsentligt for os, at hvis man ikke på dette punkt vil bøje sig, så må vi stemme mod lovforslaget, som det foreligger.

Jeg anbefaler, at man dog i det mindste vedtager dette punkt.

Kofod-Svendsen (KRF):

Der er to punkter til debat her under debatten om de stillede ændringsforslag. Det første er spørgsmålet om Dansk Flygtningehjælps medvirken. Dertil må jeg sige, at i de sager, hvor det afgøres, om man får asyl eller ej, altså ikke afvisningsspørgsmålene, er der jo ingen ændring i forhold til den gældende lov.

Så er der det nye spørgsmål, hvor der kan ske en afvisning ved grænsen. Er Dansk Flygtningehjælp ikke med her? Her vil jeg gerne henholde mig til det svar, vi har fået på spørgsmål 52, for der bliver direkte spurgt: hvilke myndigheder eller organisationer bidrager til fastlæggelsen af, i hvilke lande en asylansøger må antages at befinde sig i en faktisk tryghedssituation? Her har vi jo det afgørende spørgsmål, nemlig at få afgjort, i hvilke lande man befinder sig i en faktisk tryghedssituation, hvis man bliver sendt til et af de pågældende lande. Det er Justitsministeriet, der vil indhente bidrag fra Udenrigsministeriet, med repræsentanter for UNHCR, Dansk Flygtningehjælp og Dansk Røde Kors. Det er meget, meget væsentligt for mit parti, at både UNHCR og Dansk Flygtningehjælp, som har været fremme i debatten, skal være med her. Jo, de er med til den altafgørende fastsættelse af, hvor vi har de trygge lande. Der mener jeg, at det, der er debattens kerne, er blevet godt dækket ind, ved at de er med i denne fastlæggelse, og så bliver det et spørgsmål om i praksis at følge denne fastsættelse. Her er det, som det også kom frem under den debat, vi havde i går, Direktoratet, som skal træffe en afgørelse, som i givet fald kan ankes til justitsministeren.

Men jeg understreger, at den objektive fastsættelse jo kan skifte. Der kan komme en ny politisk situation i et land, så et land, der har været et trygt land, ikke længere er det. Der har vi UNHCR og Dansk Flygtningehjælp med, og det er meget afgørende for os.